

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาทักษะของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ” ศึกษาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในกลุ่มเรือนจำ/ทัณฑสถานลาดยาว มีวัตถุประสงค์ คือ 1. ศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ 2. เพื่อศึกษาทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ 3. เพื่อศึกษาทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ต้องขัง 4. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงและข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ต้องขัง

จากปัญหาประชากรผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถาน มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ ทำให้การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามภารกิจของกรมราชทัณฑ์ ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์ การฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังเป็นอีกภารกิจหนึ่งในการควบคุมแก้ไขและฟื้นฟู ที่ปฏิบัติได้ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ เพราะในปัจจุบันการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะได้รับการฝึกจากเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพซึ่งในบางสาขาวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ก็ไม่มีความรู้ความถนัด ทำให้ประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพลดลง อีกทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมทั่วไปมีการนำเครื่องจักร เครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีขั้นสูงเข้ามาในกระบวนการผลิตมากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่อาจตามทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านอัตรากำลัง งบประมาณ สถานที่ และทักษะความรู้สมัยใหม่ ทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรและข้าราชการกรมราชทัณฑ์ถูกมองว่าล้าหลัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จึงมีทักษะต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง เห็นด้วยส่วนหนึ่ง และมีทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคและแนวทางแก้ไข เสนอแนะอีกส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการปรับปรุง การปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพต่อไป

จากการศึกษาได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก การศึกษาทางทฤษฎีความพร้อม ทฤษฎีการปลดปล่อย แนวคิดการเตรียมความพร้อม แนวคิดเรื่องของทักษะปรัชญาการลงโทษ แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยใช้เรือนจำ นโยบายการดำเนินงานฝึกวิชาชีพ การเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพ การฝึกทักษะอาชีพ และ ผลงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบด้วยแผนปฏิบัติงานประจำปี 2550 ของ เรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำพิเศษกรุงเทพ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง และทัณฑสถานหญิงกลาง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาแบบเชิงพรรณนา ในรูปแบบปริมาณครั้งนี้ คือกลุ่มเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังในกลุ่มเรือนจำ/ทัณฑสถานลาดยาว โดยไม่สุ่มตัวอย่าง ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 36-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในตำแหน่งระดับ 5-6 ควบคุมผู้ต้องขังฝึกวิชาชีพ เฉลี่ย 5-50 คน ต่อเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1 คน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ทัศนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เห็นว่า การฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อตัวผู้ต้องขังเอง และต่อหน่วยงาน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) และในการปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานก็ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.13$) ทำให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความพอใจต่อผลการปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในปัจจุบัน และเห็นว่า ควรมีการประเมินผลผู้ต้องขัง หลังการฝึกวิชาชีพ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เห็นด้วยว่าการฝึกวิชาชีพจะทำให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดซ้ำน้อยลง ($\bar{X} = 3.76$) ในด้านการปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้แก่ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสนใจในการเฝ้าหาความรู้ความเข้าใจในการฝึกวิชาชีพเป็นอย่างดีในด้านการปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความรู้ความเข้าใจในการฝึกวิชาชีพเป็นอย่างดี มีความสนใจที่จะเฝ้าหาความรู้ด้านฝึกวิชาชีพเพิ่มเติมให้มีความรู้ความถนัด และสามารถ นำความรู้มาฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังได้ ($\bar{X} = 3.72$)

สำหรับทัศนะต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นว่า มีปัญหาด้านอัตรากำลัง ($\bar{X} = 4.19$) โดยคิดว่าหน่วยงานยังต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิอื่นเข้ามาช่วยในการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง ก่อนพ้นโทษ และในขณะที่ทำการฝึกวิชาชีพควรมีเจ้าหน้าที่จากฝ่ายอื่น ๆ ในหน่วยงานมาช่วยในการฝึกวิชาชีพด้วย การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังหากใช้เวลาในการฝึกวิชาชีพนานเกินไปจะทำให้รู้สึกว่างานฝึกวิชาชีพเป็นงานจำเจทำให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ขาดความกระตือรือร้นในการฝึกวิชาชีพ และควรให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนหมุนเวียนฝึกวิชาชีพในสาขาที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.89$) เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์นอกจากจะปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพซึ่งเป็นหน้าที่ปกติแล้วยังต้องปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาการณ์จึงเป็นลักษณะการทำงาน 24

ชั่วโมง ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการฝึกวิชาชีพทำให้การฝึกวิชาชีพไม่มีประสิทธิภาพ และ ยังต้องรับผิดชอบและดูแลการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังจำนวนมากอีก เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เห็นว่า ควรมีวิทยากรจากภายนอกหน่วยงานมาช่วยในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง สำหรับปัญหา ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ($\bar{X} = 2.29$) เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่พอใจกับเงินเดือนและสวัสดิการ ที่ได้รับในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องหาอาชีพเสริมเพื่อหารายได้ให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และในการ เลื่อนตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นไปได้ยาก และปัญหาการอนุญาตให้ลาศึกษาต่อของ เจ้าหน้าที่หน่วยงานก็ไม่อนุญาตให้ลาแต่อนุญาตให้ศึกษาภาคพิเศษนอกเวลาได้ ทำให้เป็นปัญหา ในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังเนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลา

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

1. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังในการปฏิบัติงานด้านศึกษาวิชาชีพให้ เหมาะสมกับจำนวนผู้ต้องขัง ที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่จะได้ดูแลและ ให้การฝึกวิชาอย่างทั่วถึง
2. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกวิชาชีพ ให้แก่ผู้ต้องขัง มากยิ่งขึ้นและเป็นหน่วยงานที่มีความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้านมากกว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์
3. ผู้ต้องขังที่ฝึกวิชาชีพแล้วเมื่อพ้นโทษเรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรมีการติดตาม ประเมินผลว่าพ้นโทษไปแล้วได้นำวิชาที่ฝึกจากเรือนไปประกอบอาชีพหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพในเรือนจำ/ ทัณฑสถานอื่น ๆ ว่ามีปัญหาและอุปสรรคด้านใดบ้าง เหมือนหรือแตกต่างจากกลุ่มเรือนจำ/ ทัณฑสถานลาดยาว เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงการฝึกวิชาชีพ
2. ศึกษาความต้องการของผู้ต้องขังในกลุ่มเรือนจำ/ทัณฑสถานลาดยาว ว่ามีความ ต้องการ ในการฝึกวิชาชีพในสาขาใดมากที่สุด